

Šmartnu — dajte kolikor zamorete, in hitro dajte! Nagla pomoč je dvojna pomoč. Vredništvo Novic bo po stari navadi rado prejemalo milodare in jih gosp. tehantu Burgerju poslalo, de jih bojo pogorelcam podarili.

Nova koristna igrača.

Mnogotere baže igrač sim že vidil pri otrocih, pa mislim, de bi bila ta nar koristniši, ko bi se iz medenine (mesinga) ali kakošne druge rudnine abecedne čerke in številke napravile, in bi se v tružicah kakor druge igrače po štacunah prodajale, pa bi mogle biti velike in tako debéle, da bi se lahko s persti prijemale, in po mizi ali klopih razkladale, de bi se otroci z njimi igrali, in se jih po imenu klicati vadili. Kadar bi jih že dobro imenovati znali, bi se tudi lahko besede zlagati učili, postavim: oče, mati i. t. d. in tako bi se mlajši od starejših učili. Kér pa nektere čerke imajo pičice in druge znamnja nad sabo, ki se jih ne derzé, bi se mogle takó napraviti, da bi se jih derzale, tote čerka in pičica bi mogle svitli, kar je vmes, pa černo biti, de bi bil pravi čerkovid na njimi. — To mislim bi bila prav koristna izgrača. *)

Bravec Novic.

Kratkočasnica.

Nék ptuje, slap Savice gledat iti naménjen, se pelje po Bohinjskim jezeru, ter čolnarja, prilétniga možá, malo za norčka imeti hoče, in ga vpraša: „Oče! kaj ménite, koliko škafov bi mógllo biti, de bi se tole jezero noter spravilo?“ — „Sa! en sam, če je dosti velik!“ mož odgovorí, in ga je splačal!

Oznanilo

nove slovenske slovnice (gramatike.)

Z veseljem bojo vsi tisti, kteri se hočejo slovenskiga jezika naučiti, novico sprejeli, de naš slavni gosp. fajmošter Blaže Potočnik izdeljujejo slovensko slovničico za Nemce, ktera bo še to zimo dokončana. To veselo novico so nam razodeli gosp. fajmošter v poslednji sēji slovenskiga družtva, in kér vémo, de jih je sto in sto, ki si želijo slovensko slovničico omisliti, jim damo to berž na znanje.

Vredništvo.

Novičar.

Ban Jelačič gré s svojo armado zmirej mirno proti Peštu naprej, in ima zdej svoje veliko ležišče v Veliki Kaniži. Nikjer se mu Ogri dosihmal še zoperstavili niso, vojaki in narodne straže ogerskih krajev pogostama k Banovi armadi pristopajo. — 19. tega mesca so prosili ogerski poslanci, ki so na Dunaj prišli, da bi jim dovoljeno bilo, v deržavnim zboru za svojo reč govoriti, da bi po tem zbor sklenil, kaj de bi bilo zastran njih vojske storiti. Pa deržavni zbor se je pravično po postavah deržal, in čeravno so nekteri nemškutarji silno rijovéli, ni njih beseda vender nič zdala, ampak pravica je zmagala. Šli so, od kodar so prišli Madžaroni, brez de bi bili kej dosegli! Čučno je, de imajo Ogri zdej čas, poslance po svetu posiljati, ktere naj bi raji v vojsko poslali! Žalostno pa je, de se da celo ljudstvo le od nekterih sleparjev v brezno pogube zapeljati. Nikdar ne more Košut mirne vesti imeti. — Nemški edinosti in Frankofortskemu zboru je jelo 19. tega mesca že klenkati. Edini Nemci so se sami med seboj zibili, tako da so mogli 19. tega mesca Frankofort z vojaki obsesti. Kar nikoli nismo dvolili, se bo kmalo zgodilo. 29. avstrijanskih poslancov je že domu šlo — žal nam je le za nadvojvoda Joana,

de ima nepotrebno toliko grenjkih ar zavoljo nemške edinosti! Kmalo bomo kej več od tega ropota slišali. — Na Laškim je še vse pri starim. Sklenjeni čas mırú je 22. tega mesca istekel; sliši še, de ga bojo še za 4 tedne podaljšali. — Rusovski cesarski poslanec je Turín, poglavitno mesto sardinske dežele, zapustil in oznanil, de — če se bojo Francozje v našo laško vojsko kaj mešali, bo Rusovski Ceser našimu Cesarju s vso močjo na pomoč prišel. Ko se je ta novica na Dunaji zvedila, so zagnali nekteri nemški časopisi grózen hrup, in so na vso moč zabavljeni, zakaj de stojijo naš Cesar in ministri v rusovski zavezi. Nam se taka zaveza, če že mora biti, veliko koristniši zdi, kér v potrebi saj kej zda, kakor nemška — na papirji! — V Pragi ni nobeden več zapert izmed tistih, ki so jih o binkuših zapetli; vši nedolžni spoznani so bili 19. dan tega mesca se poslednji iz kehe izpušeni. Kje je tedej tista „weitverzweigte Verschwörung“, s ktero je knez Windisgré celi svét za norca imel in dobro imé Čehov omadeževati hotel? Naše nemškutarske šolabarde so z neizrecenim veseljem berž po Ljubljani nosile, de je tudi 6 Slovencov v Pražki „weitverzweigten Verschwörung“ zapopadenih. Polžovo kri mora imeti, keteriga tako satanovo obdolženje ne zgrabi! — V Parizu je unidan začel nov časopis za slovanske reči na svitlo izhajati pod nadpisom „Le Slave“ (Slován).

Začetek šol v Ljubljani
za vse šole sploh bo še le o Vsihsvetih.

Slovenski pregovori

nabranji od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Bog edin, prijatlov skedinj! — Bog ljubi trojico. — Bog ne zedini Vlahov! Turška molitev. — Bog oblaci, Bog prevedri. — Bog že vé, zakaj rep kozi krati. — Bogu dušico, sinu mošnjico. — Bog visoko, cesar dalječ. — Bojim se tudi njega sence. — Bolezin dolga, smert gotova. — Bolj bode pridna pozimi predica, dèlj bo rožlala pod palcam petica. — Bolje biti nesrečen, kakor neumen. — Bolje dajati, kakor jemati. — Bolje danes kos, kakor jutri gos. — Bolje derži ga, kakor lovi ga. — Bolje dober beg od boja slabiga. — Bolje jemati, kakor dajati. —

Pogreški „device orleanske“

na pervi pôli, kteri naj se popravijo, namreč: na strani 6. v versti 21. razveseli namesti razveseli. — na strani 6. v versti 30. vdane namesti vdani. — na strani 6. v versti 31. srečne namesti srečni. — na strani 8. v versti 30. trikrat namesti takrat. — na strani 9. v versti 8. sestrama namesti sestram. — na strani 10. v versti 9. somu namesti somnji. — na strani 16. v versti 21. studenci hladni namesti studence hladne. — na strani 16. v versti 34. prikazaje namesti prikazuje. —

Današnjemu listu je pridjana druga pola „Divice Orleanske“ in pa 17. „doklada.“

Žitni kup.	V Ljubljani		V Marjanji	
	23. kimovca.	18. kimovca.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domaće	2	27	2	30
1 » » banaške	2	32	2	35
1 » Turšice.....	—	—	1	31
1 » Sorsice.....	—	—	1	57
1 » Reži	1	33	1	32
1 » Ječmena	1	23	1	20
1 » Prosa	1	19	1	18
1 » Ajde	1	20	1	27
1 » Ovsu	—	47	—	45

*) Zares hvale vredna misel.

Vredništvo.